خط دفاعی بتنی و خط حمله بی‌رحم

رئال ترسناک‌تر از همیشه

گزارش یک

فرخ حسابی
خبرنگار

پیروزی قاطع ۴-صفر رئال مادرید مقابل مالاگا فقط سه امتیاز شیرین و دلچسب به حساب کهکشانی‌ها واریز نکرد بلکه یک خط و نشان جدی و تمام‌عیار برای تمام مدعیان لالیگا و اروپا بود. اگر مسابقات چند هفته اخیر رئال را با دقت و عینک تحلیل زیر ذره‌بین بگذارید، خیلی زود متوجه می‌شوید که صحبت از یک برد اتفاقی یا یک جرقه مقطعی نیست. ماشین جنگی سنگین و پرقدرت ژوزه مورینیو سرانجام پس از مدت‌ها تلاش و دستکاری‌های تاکتیکی، روی ریل اصلی‌اش افتاده و درست همان‌طور که سرمربی پرتغالی در ذهن داشت، بی‌رحم، سریع، کارآمد و فوق‌العاده ترسناک بازی می‌کند. در نمایش کهکشانی‌ها، دیگر خبری از فوتبال بی‌هدف، پاسکاری‌های عرضی و خسته‌کننده یا شتاب‌زدگی‌های تاکتیکی فصل‌های گذشته نبود. رئالِ این روزهای مورینیو بیشتر به یک افعی کمین‌کرده در تاریکی شباهت دارد! کافی است تیم حریف در یک‌سوم دفاعی خود یا در میانه میدان مرتکب کوچک‌ترین اشتباه یا لو دادن توپی شود تا تنها در عرض چند ثانیه، طوفان سه یا چهار نفره خط حمله، کارش را تمام کند. این همان رئال مادرید مرگبار و قدرتمند است که هواداران متعصب برنابئو سال‌ها منتظر تماشایش بودند؛ فوتبالی مستقیم، پرسرعت، بدون معطلی و با قدرت.

اما چه اتفاقی در ساختار و رختکن تیم افتاده که رئالِ آقای خاص را تا این حد مدعی و بی‌رحم کرده است؟

خط دفاعی بتنی

تیم‌های موفق ژوزه مورینیو در طول تاریخ همیشه از یک خط دفاعی رسوخ‌ناپذیر و بتنی ساخته شده‌اند. یکشنبه شب خط دفاعی و هافبک‌های دفاعی رئال مادرید درست مانند یک آکاردئون کاملاً هماهنگ و تنظیم‌شده با هم عقب و جلو می‌رفتند. آنها نه فضایی برای تنفس به هافبک‌های بازیساز حریف دادند و نه اجازه دادند مهاجمان حریف حتی یک بار احساس امنیت کنند. مهاجمان حریف عملاً در جریان ۹۰ دقیقه بازی گم شده بودند و این نظم آهنین و تمرکز صددرصدی، همان فاکتور کلیدی است که رئال برای برافراشتن پرچم قهرمانی در جام‌های بزرگ به آن نیاز مبرم دارد.

> تیم‌های موفق ژوزه مورینیو در طول تاریخ همیشه از یک خط دفاعی رسوخ‌ناپذیر و بتنی ساخته شده‌اند. یکشنبه شب خط دفاعی و هافبک‌های دفاعی رئال مادرید درست مانند یک آکاردئون کاملاً هماهنگ و تنظیم‌شده با هم عقب و جلو می‌رفتند

شاهکار روانشناسی در رختکن

جدا از برنامه‌های دقیق فنی و تاکتیکی، هنر اصلی مورینیو در روحیه سرکش و انگیزه بالایی است که به رختکن و ستاره‌هایش تزریق کرده است. بازیکنان رئال مادرید مقابل مالاگا طوری برای هر توپ می‌جنگیدند، تکل می‌زدند و فضاها را می‌بستند که انگار در فینال لیگ قهرمانان اروپا هستند! این حجم از اتحاد، همدلی و جنگندگی در رختکن، بزرگ‌ترین و برنده‌ترین سلاح رئال در ادامه این فصلِ فرسایشی و طولانی خواهد بود. وقتی ستاره‌های چند ده میلیون یورویی حاضرند برای اجرای دستورات سرمربی‌شان روی چمن شیرجه بزنند، یعنی آن تیم آماده فتح هر قله سختی است.

انتقال‌های مرگبار

رئالِ فعلی به هیچ وجه نیازی ندارد ۹۰ دقیقه توپ و میدان را در اختیار داشته باشد یا آمار مالکیت توپ را به رخ بکشد تا حریفش را در هم بکوبد. آنها فوق‌العاده صبورند، نبض روانی بازی را به دست می‌گیرند، حریف را جلو می‌کشند و درست در لحظه‌ای که تیم مقابل تصور می‌کند بازی را در دست گرفته، ضربه کاری و نهایی را وارد می‌سازند. پیروزی مقابل مالاگا الگوی کاملاً دست نخورده و استانداردی از این سبک از فوتبال بود، فوتبالی که شاید برای مدافعان فوتبال تماشاگرپسند همیشه جذاب نباشد، اما به‌شدت منطقی، بی‌رحم و نتیجه‌گراست.

مدیریت بازی و کشتن ریتم حریف

یکی از بزرگ‌ترین نقاط ضعف رئال در مواجهه با تیم‌های سرسخت، عدم توانایی در کنترل ریتم مسابقه هنگام جلو افتادن بود. این بار اما مورینیو نشان داد که تیمش چگونه می‌تواند پس از به ثمر رساندن گل، بازی را اصطلاحاً سرد کند، هیجان حریف را بگیرد و با پاس‌های کوتاه و خطاهای هوشمندانه در میانه زمین، جریان مسابقه را طبق میل خود پیش ببرد.

مسأله‌ای که هنوز حل نشده

با وجود این شروع امیدوارکننده، هنوز برای اعلام تولد یک رئالِ کامل زود است. بازی این تیم در مقاطعی نوسان دارد و هنوز مشخص نیست مقابل رقبای بزرگ‌تر، به‌خصوص در لیگ قهرمانان، همین میزان کنترل و انسجام را حفظ خواهد کرد. از سوی دیگر، مدیریت ستاره‌ها چالش بزرگ مورینیو خواهد بود. وقتی بازیکنانی در سطح وینیسیوس، امباپه، بلینگام، والورده و دیگر مهره‌های بزرگ روی نیمکت قرار می‌گیرند، نارضایتی اجتناب‌ناپذیر است. خود مورینیو نیز پس از بازی مالاگا تأکید کرد که نارضایتی بازیکنانی که بازی نمی‌کنند طبیعی است و مدیریت این وضعیت برای حفظ اتحاد رختکن اهمیت زیادی دارد.

ولتماده در آستانه پیوستن به بانوی پیر

انقلاب در خط حمله یووه

چهره روز

یوونتوس در آستانه یک تغییر مهم در خط حمله خود قرار دارد، تغییری که با جدایی جاناتان دیوید و ورود نیک ولتماده رقم خواهد خورد. مهاجم کانادایی پس از تنها یک فصل حضور در تورین راهی اتلتیکومادرید می‌شود و مهاجم آلمانی نیوکاسل نیز در آستانه انتقال به یوونتوس قرار گرفته است.

پایان کار دیوید در تورین

جدایی جاناتان دیوید از یوونتوس در روزهای پایانی پنجره نقل‌وانتقالات قطعی شده است. اتلتیکومادرید با جدیت برای جذب این مهاجم وارد عمل شد و سرانجام توانست موافقت یوونتوس و خود بازیکن را به دست آورد. دیوید که پیش‌تر تمایلی به ترک تورین نشان نمی‌داد، در نهایت پیشنهاد تیم تحت هدایت دیه‌گو سیمئونه را پذیرفت. انتقال او به مادرید به صورت قرضی و با بند خرید انجام خواهد شد. عملکرد مهاجم کانادایی نیز در تصمیم یوونتوس بی‌تأثیر نبود. نمایش ضعیف او مقابل پارما با واکنش منفی هواداران همراه شد و دیوید هنگام خروج از زمین با سوت‌های اعتراضی هواداران در ورزشگاه مواجه شد. از سوی دیگر، لوچانو اسپالتی مدت‌ها بود خواهان مهاجمی با ویژگی‌های متفاوت برای خط حمله تیمش بود.

وولتماده، انتخاب جذاب

یوونتوس برای موافقت نهایی با جدایی دیوید، ابتدا باید جانشینی برای او پیدا می‌کرد تا در خط حمله بدون گزینه کافی باقی نماند. در حال حاضر، پس از کولو موآنی، آرکادیوش میلیک و جف اکاتور دیگر گزینه‌های این تیم هستند، اما شرایط بدنی این دو نگرانی‌هایی ایجاد کرده است. در نهایت، نیک وولتماده به گزینه اصلی یوونتوس تبدیل شد. مهاجم آلمانی که تابستان گذشته با مبلغی نزدیک به ۹۰ میلیون یورو راهی نیوکاسل شده بود، پس از یک فصل پرنوسان در لیگ برتر انگلیس در آستانه بازگشت به فوتبال ایتالیا قرار گرفته است.

براساس گزارش منتشرشده، یوونتوس و نیوکاسل برای انتقال قرضی وولتماده به توافقی نزدیک شده‌اند و اگر اتفاق غیرمنتظره‌ای رخ ندهد، این مهاجم راهی تورین خواهد شد.

یوونتوس پیش‌تر به الکساندر سورلوث علاقه داشت، اما امکان انجام معاوضه با اتلتیکومادرید فراهم نشد. در روزهای اخیر نیز نام ژان‌فیلیپ ماتتا و جاشوا زیرکزی مطرح شده بود، اما هیچ‌کدام به نتیجه نرسیدند.

اکنون بانوی پیر امیدوار است با ورود وولتماده، خلأ ایجادشده در خط حمله را جبران کند و با ترکیبی متفاوت، فصل جدید را ادامه دهد، فصلی که در آن خط حمله یوونتوس بیش از هر زمان دیگری زیر ذره‌بین قرار گرفته است.

جانشین صلاح از فرانسه آمد

بارکولا، ستاره سرخ آنفیلد

ستاره

بردلی بارکولا رسماً به لیورپول پیوست تا یکی از مهم‌ترین انتقال‌های تابستانی فوتبال اروپا سرانجام نهایی شود. مهاجم ۲۳ ساله فرانسوی با قراردادی پنج‌ساله از پاری‌سن‌ژرمن راهی آنفیلد شده و لیورپول برای جذب او مبلغ اولیه ۱۰۶ میلیون پوند پرداخت می‌کند، رقمی که با احتساب بندهای اضافی می‌تواند تا ۱۲۳ میلیون پوند افزایش پیدا کند.

بارکولا که پیراهن شماره ۲۹ لیورپول را برتن خواهد کرد، پس از الکساندر ایساک و فلوریان ویرتز به سومین خرید گرانقیمت تاریخ باشگاه تبدیل شده است. لیورپول همچنین برای پوشش سهم فروش مجددی که در زمان انتقال بارکولا از لیون به پاری‌سن‌ژرمن در قرارداد او گنجانده شده بود، ۴.۳ میلیون پوند دیگر به لیون پرداخت خواهد کرد.

انتخابی برای جای خالی صلاح

انتقال بارکولا در شرایطی نهایی شد که لیورپول از ابتدای تابستان به‌دنبال تقویت جناح هجومی خود و یافتن جانشینی برای محمد صلاح بود. ستاره مصری در پایان فصل گذشته از جمع سرخ‌ها جدا شد. بارکولا هدف اصلی باشگاه برای این پست بود و با باقی ماندن دو سال دیگر از قراردادش با پاری‌سن‌ژرمن از ابتدا برای حضور در آنفیلد تمایل داشت.

او فصل گذشته ۴۹ بازی برای پاری‌سن‌ژرمن انجام داد و ۱۳ گل زد و هفت پاس گل داد. با این حال، رقابت شدید در خط حمله تیم لوئیس انریکه باعث شد، بارکولا در بسیاری از مسابقات پشت سر خویچا کوارتسخلیا و دزیره دوئه قرار بگیرد. او در آغاز فصل جدید نیز از فهرست پاری‌سن‌ژرمن برای چند مسابقه کنار گذاشته شد و همین مسأله مسیر جدایی‌اش را هموارتر کرد.

رؤیای قهرمانی در آنفیلد

بارکولا پس از امضای قرارداد از پیوستن به لیورپول ابراز خوشحالی کرد و قهرمانی در لیگ برتر را یکی از بزرگ‌ترین رؤیاهای دوران حرفه‌ای خود دانست. او پیش‌تر دو بار در ورزشگاه آنفیلد بازی کرده و فضای حاکم بر این ورزشگاه و حمایت هواداران از بازیکنان لیورپول را از نزدیک تجربه کرده است. این بازیکن محصول آکادمی لیون همچنین در جام جهانی تابستان امسال یکی از مهره‌های مهم فرانسه بود؛ او در هر هشت مسابقه تیم ملی کشورش به میدان رفت و سه گل به ثمر رساند.

حالا بارکولا به تیمی اضافه شده که در خط حمله به سرعت، تحرک و توانایی ایجاد موقعیت نیاز دارد. حضور او می‌تواند به سرمربی لیورپول امکان دهد تیمش را با سبک هجومی‌تر و مستقیم‌تری به میدان بفرستد؛ انتقالی که هواداران مدت‌ها منتظر نهایی شدنش بودند و حالا می‌تواند یکی از مهم‌ترین قطعات پروژه جدید لیورپول باشد.

عبور از فشار با نمایش رؤیایی کاپیتان

این یونایتد هنوز ایده‌آل نیست

لیگ برتر

منچستریونایتد یک هفته پس از شکست عجیب و تلخ مقابل هال سیتی تازه‌وارد در نخستین بازی لیگ برتر، در شبی که بار دیگر برونو فرناندز نشان داد چرا مهم‌ترین مهره این تیم است، با یک نمایش پرگل از سد ایپسویچ تاون گذشت؛ مسابقه‌ای که با گل زودهنگام میهمان آغاز شد اما در ادامه به صحنه‌ای برای درخشش کاپیتان پرتغالی تبدیل شد. فرناندز هت‌تریک کرد، یک پنالتی به ثمر رساند و در نهایت با پاس تماشایی خود زمینه‌ساز گل پنجم شد تا یونایتد پس از پنج سال دوباره در یک مسابقه لیگ برتری پنج گل به ثمر برساند. این نمایش البته فقط درباره تعداد گل‌ها نیست. فرناندز درست در مقطعی سخت که تیم مایکل کریک نیاز به یک رهبر داشت، مسئولیت را بر عهده گرفت. گل نخست حاصل اشتباه مدافع ایپسویچ بود، اما ضربه نهایی فرناندز دقیق و بدون نقص بود. در نیمه دوم نیز پنالتی‌ای که می‌توانست با توجه به دو پنالتی از دست‌رفته او در پیش‌فصل به یک نقطه فشار تبدیل شود، با خونسردی به گل تبدیل شد. او با فرستادن دروازه‌بان به سمت مخالف، نشان داد اعتمادبه‌نفسش همچنان دست‌نخورده است. گل سوم هم تکمیل‌کننده هت‌تریک و شبی بود که کاپیتان یونایتد تقریباً هر کاری می‌خواست انجام داد.

حتی قیمت ۵۷ میلیون پوندی که تا همین اواخر در قرارداد فرناندز به عنوان بند فسخ وجود داشت، حالا با چنین نمایشی بیشتر شبیه یک شوخی به نظر می‌رسد. اگر باشگاهی خارجی این بند را فعال می‌کرد و موفق می‌شد کاپیتان یونایتد را از اولدترافورد جدا کند، واقعاً می‌شد از آن به عنوان یک سرقت تمام‌عیار یاد کرد. فرناندز در همین هفته جایزه بهترین بازیکن فصل گذشته اتحادیه بازیکنان حرفه‌ای انگلیس را هم به ویترین افتخاراتش اضافه کرد؛ جایزه‌ای که در کنار عناوین فردی اتحادیه نویسندگان فوتبال و لیگ برتر قرار می‌گیرد و با این عملکرد، فرناندز به خوبی نشان داد که چرا لایق کسب این جایزه بوده است.

با این حال، همچنان همه‌چیز برای یونایتد ایده‌آل نیست و پیروزی پرگل ولو روحیه‌بخش مقابل یک تیم تازه‌وارد، تمام نگرانی‌های هواداران نسبت به فصل پیش رو را برطرف نکرده است. بازگشت مارکوس رشفورد به ترکیب اصلی لیگ برتر، برای نخستین بار از دسامبر ۲۰۲۴، یکی از مهم‌ترین اتفاقات پیش از مسابقه بود و کوبی ماینو نیز در خط میانی نمایش امیدوارکننده‌ای داشت. اما مشکلات دفاعی همچنان پابرجاست. لوک شاو، مدافع چپ ۳۱ ساله یونایتد، روی گل ایپسویچ به‌سادگی مقابل مهاجمین حریف در کورس شکست خورد. این سومین گل دریافتی یونایتد در دو مسابقه برابر تیم‌هایی بود که فصل گذشته به لیگ برتر صعود کرده‌اند؛ آماری که برای تیمی با ادعای بازگشت به جمع مدعیان قهرمانی اصلاً قابل قبول نیست. اگر یونایتد واقعاً می‌خواهد دوباره برای قهرمانی بجنگد، صرفاً اضافه کردن مهره‌های هجومی کافی نیست. تیم‌های قهرمان از خط دفاعی قدرتمند ساخته می‌شوند و اولدترافورد هنوز در این بخش نیاز به بازسازی جدی دارد. در چنین شرایطی، عملکرد سنه لامنس نیز نباید نادیده گرفته شود. دروازه‌بان یونایتد بار دیگر نشان داد می‌تواند یکی از نقاط قوت تیم باشد؛ چرا که اگر او در برخی لحظات واکنش‌های مناسبی نداشت، ایپسویچ می‌توانست آسیب بیشتری به خط دفاعی شکننده یونایتد وارد کند که به نظر، همچنان آمادگی رقابت همزمان در لیگ برتر و لیگ قهرمانان اروپا را به عنوان مدتی ندارد.

> بازگشت مارکوس رشفورد به ترکیب اصلی لیگ برتر، برای نخستین بار از دسامبر ۲۰۲۴، یکی از مهم‌ترین اتفاقات پیش از مسابقه بود و کوبی ماینو نیز در خط میانی نمایش امیدوارکننده‌ای داشت. اما مشکلات دفاعی همچنان پابرجاست

یونایتد به‌دنبال تمدید قرارداد فرناندز

منچستریونایتد مذاکرات اولیه برای تمدید قرارداد برونو فرناندز را آغاز کرده است؛ اقدامی که نشان می‌دهد باشگاه قصد دارد به گمانه‌زنی‌ها درباره آینده کاپیتان پرتغالی خود پایان دهد. قرارداد فعلی فرناندز تنها ۱۰ ماه دیگر اعتبار دارد و او هفته‌ای ۲۲۰ هزار پوند دریافت می‌کند، هرچند یونایتد گزینه تمدید یک‌ساله قراردادش را نیز در اختیار دارد. با این حال، مدیران باشگاه می‌خواهند پیش از پایان سال به توافقی جدید برسند. دلیل این تصمیم، علاوه بر اهمیت فرناندز در برنامه‌های مایکل کریک، علاقه باشگاه‌های اروپایی به جذب اوست. گالاتاسرای آماده ارائه قراردادی چهارساله با دستمزدی تقریباً دوبرابر رقم فعلی عنوان شده و یوونتوس و میلان نیز شرایط او را زیر نظر دارند. فرناندز از زمان پیوستن به یونایتد در ژانویه ۲۰۲۰، در ۳۲۹ بازی ۱۱۰ گل و ۱۰۹ پاس گل ثبت کرده و فصل گذشته با ۲۱ پاس گل، در لیگ برتر رکورد زد.

خبر

اوبامیانگ تاریخ‌ساز شد

پیر امریک اوبامیانگ تنها سه بازی برای دپورتیوو لاکرونیا نیاز داشت تا نامش را وارد تاریخ این باشگاه کند. مهاجم ۳۷ ساله گابنی در دیدار مقابل والنسیا نیز موفق به گلزنی شد تا در هر سه بازی نخست خود برای دپورتیوو گل زده باشد؛ دستاوردی که پیش از او تنها ببتو و راباده موفق به ثبت آن شده بودند.

اوبامیانگ که در دیدارهای برابر الچه و مالاگا نیز گلزنی کرده بود، مقابل والنسیا بار دیگر کیفیت بالای خود در تمام‌کنندگی را به نمایش گذاشت. این مهاجم پس از بازی با فروتنی درباره عملکردش گفت که اگرچه ۳ گل زده، اما ۳ پاس گل فوق‌العاده نیز پشت این گل‌ها قرار داشته است. نمایش او یکی از نقاط روشن شروع فصل دپورتیوو بوده؛ تیمی که سرانجام نخستین پیروزی فصلش را نیز برابر والنسیا جشن گرفت. اکنون هواداران این تیم امیدوارند، اوبامیانگ بتواند روند گلزنی خود را ادامه دهد و رکوردی تازه در تاریخ باشگاه ثبت کند.

پاریس از دینیه راضی نیست

لوکاس دینیه، خرید تابستانی پاری‌سن‌ژرمن، هنوز نتوانسته انتظارات را در تیم جدیدش برآورده کند و رسانه‌های فرانسوی از وضعیت او ابراز نگرانی کرده‌اند. مدافع ۳۳ ساله که با قراردادی ۱۰ میلیون یورویی از استون‌ویلا راهی پاریس شده، در دو هفته ابتدایی لیگ برابر رن و لیل به میدان نرفت. روزنامه اکیپ عملکرد و شرایط ذهنی او را زیر سؤال برده و تأکید کرده که دینیه باید با انگیزه و روحیه جنگندگی بیشتری برای رقابت با نونو مندس تلاش کند. یکی از منابع نزدیک به پاری‌سن‌ژرمن نیز هشدار داده که باشگاه چنین سطحی از عملکرد را نمی‌پذیرد و بازیکن فرانسوی باید برای به‌دست‌آوردن جایگاهش بیشتر تلاش کند. دینیه سابقه بازی در بارسلونا را دارد و قرار بود تجربه او به تقویت جناح چپ پاری‌سن‌ژرمن کمک کند، اما شروع فصل برای این مدافع باتجربه مطابق انتظار پیش نرفته است.

بنزما آزاد شد!

کریم بنزما پس از تنها شش ماه حضور در الهلال، قراردادش را با توافق دوطرفه فسخ کرد و اکنون بازیکن آزاد است. مهاجم ۳۸ ساله فرانسوی که ژانویه ۲۰۲۶ پس از جدایی از الاتحاد به الهلال پیوسته بود، حالا بار دیگر باید درباره ادامه دوران حرفه‌ای خود تصمیم بگیرد. تغییرات گسترده در خط حمله الهلال، به‌ویژه جذب اولی واتکینز از استون‌ویلا، جایگاه بنزما را در برنامه‌های سیمونه اینزاگی تضعیف کرد و در نهایت دو طرف به پایان همکاری رضایت دادند.

حالا چند سناریو پیش روی برنده توپ طلای ۲۰۲۲ قرار دارد؛ ادامه حضور در فوتبال عربستان، انتقال به لیگ آمریکا یا حتی خداحافظی از فوتبال حرفه‌ای. برخی گزارش‌ها از احتمال انتقال او به الشباب نیز خبر داده‌اند، اما هنوز مقصد بعدی مهاجم سابق رئال مادرید مشخص نیست. بنزما اکنون بدون قرارداد است و تصمیم نهایی درباره ادامه یا پایان دوران پرافتخار خود را باید به‌زودی بگیرد.

سوژه روز

وداع مسی با تیم ملی آرژانتین

دیگر چیزی برای ارائه ندارم

لیونل مسی رسماً به دوران حضورش در تیم ملی آرژانتین پایان داد؛ تصمیمی تلخ برای یکی از بزرگ‌ترین بازیکنان تاریخ فوتبال که پس از ۲۰۷ بازی ملی و فتح مهم‌ترین جام‌ها با آلبی سلسته گرفته شد.

مسی که نخستین بازی ملی خود را در سال ۲۰۰۵ انجام داد، با آرژانتین قهرمان جام جهانی ۲۰۲۲ شد و دو قهرمانی کوپاآمریکا را نیز به دست آورد. او همچنین در سال‌های ۲۰۱۴ و امسال به عنوان نایب قهرمانی جهان رسید.

ستاره ۳۹ ساله در پیام خداحافظی خود نوشت: «این تصمیمی بود که عمیقاً آزارم داد و هنوز هم دردناک است، اما می‌دانم زمان آن فرا رسیده. همیشه تمام توانم را برای این پیراهن گذاشتم و جنگیدم تا مردم آرژانتین از فوتبال و آرژانتینی بودن خود احساس غرور کنند.»

مسی فاش کرد که متن خداحافظی‌اش را ۲۱ جولای، دو روز پس از فینال جام جهانی نوشته بود، اما درگذشت پدرش، خورخه در ماه گذشته تصمیم او برای پایان دادن به دوران ملی را قطعی‌تر کرد.

او در ادامه تأکید کرد: «عاشق تیم ملی بوده‌ام، هستم و همیشه خواهم بود. همه آنچه داشتم را دادم و دیگر چیزی برای ارائه ندارم. اکنون بازیکنان جوان بزرگی هستند که شایسته حضور در تیم ملی‌اند.»

به این ترتیب، دوران پرافتخار مسی با آرژانتین در حالی به پایان رسید که او سرانجام پس از سال‌ها تلاش، تمام پیروزی‌های بزرگ ملی را به ویترین افتخاراتش اضافه کرد.